

ΟΙ ΓΟΥΡΑΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΦΩΛΕΑΙ ΤΩΝ.

Ὅπως εἰς τὰ χερσαῖα καὶ πετεινὰ ἀπαντῶμεν διάφορα περίεργα πράγματα, οὕτω καὶ μεταξύ τῶν ἰχθύων εὐρίσκονται πολλὰ, τὰ ὅποια κινῶσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ ἀνθρώπου.

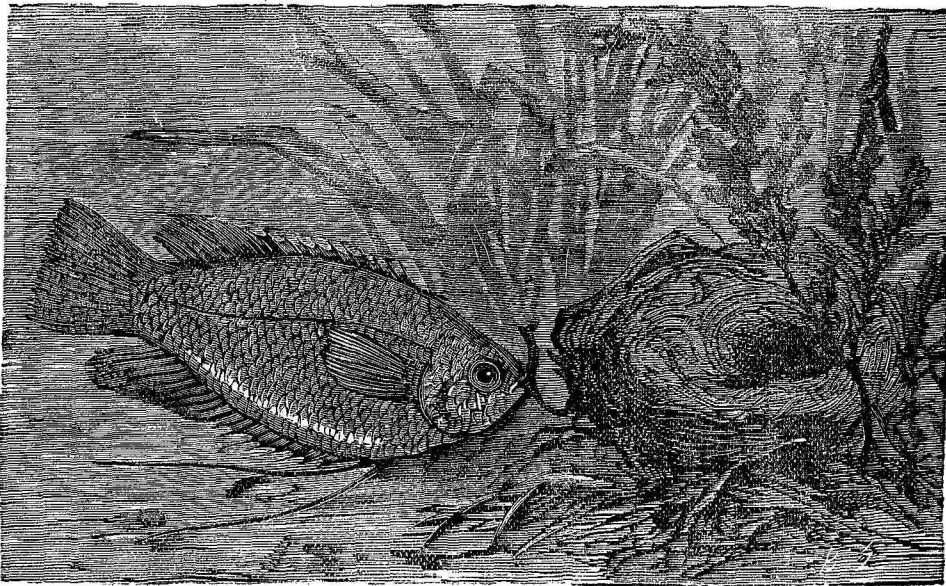
Εἰς τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς τῆς 4ης Ἀπριλίου (π.ε.) ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα εἰδους τινὸς ἰχθύος πολλὸν περίεργου, δυναμένου οὐ μόνον νὰ κολυμβᾷ καὶ νὰ ζῇ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἀκόμη νὰ ἔρχεται ἐπὶ βράχων καὶ νὰ διαπερᾷ τοις-τοτρόπως μεγάλας ἀποστάσεις πρὸς ἀναζήτησιν ὕδατος.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα ἔχουσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται ἄλλο εἶδος ἰχθύος, περίεργον διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον κατασκευάζει τὴν φωλεάν του.

αὐτὰ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς μέχρι τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν μὲ πολλὴν προσοχήν.

Ἡ φωλεὰ αὕτη χρησιμεύει καὶ μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ὠν πρὸς διαφόρους σκοποὺς. Καὶ πρῶτον μὲν προφυλάττει τὰ νεογνὰ ἀπὸ πολλοῦς ἐχθροῦς, οἱ ὅποιοι ἄνευ αὐτῆς θὰ τὰ κατεβρόχιζον, ἔπειτα δὲ τὸ ὕλικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶναι κατασκευασμένη, χρησιμεύει πρὸς τροφήν τῶν νεογνῶν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατόπιν δὲ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν καὶ προφύλαξιν τῶν γονέων τῶν ἐξέρχονται τῆς φωλεᾶς καὶ ἀρχίζουν νὰ φροντίζουν διὰ τὸν ἑαυτὸν των.

Ἡ σὰρξ τῶν Γουράμων κατατάσσεται μετὰ τῶν νοστιμωτάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐπιζήτητος· ἀπατῶνται δ' οἱ ἰχθύες οὗτοι εἰς τὰ γλυκέα ὕδατα τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελά.

Οἱ Γουράμοι καὶ αἱ φωλεαὶ των.

Ὡς γνωστὸν, οἱ ἰχθύες δὲν κατασκευάζουν φωλεάς, ἀλλ' ἐν καιρῷ τῆς ἀνοίξεως ἐκλέγουν εἰς τὸ παράλιον τόπον εὐήλιον καὶ νερὰ ἀθαβῇ καὶ καθαρά καὶ ἐκεῖ γεννοῦν τὰ ὠὰ των, ἀφίνοντες αὐτὰ ν' ἀναπτυχθοῦν χωρὶς καμμίαν φροντίδα ἢ περιποίησιν. Οἱ Γουράμοι κατ' ἐξαίρεσιν κατασκευάζουν τὰς φωλεάς των μὲ φύλλα θαλασσίων φυτῶν καὶ λάσπην, δένουν δὲ αὐτάς ἐπιτηδεύως διὰ τινος χόρτου εἰς τὸν κορμὸν φυτοῦ τινος θαλασσίου διὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ὕδατος, διότι καὶ οἱ ἰχθύες οὗτοι ζῶσιν εἰς ποταμούς καὶ ἐν γένει εἰς γλυκέα ὕδατα. Εἰς τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην ἀμφοτέρα, τό τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἐργάζονται· ἀφοῦ δὲ ἡ ἐργασία τελειώσῃ καὶ ἡ φωλεὰ ἐτοιμασθῇ, τὸ θῆλυ ἐναποθέτει ἐντὸς αὐτῆς 800—1,000 ὠὰ, καὶ ἐπιτηρεῖ

αὐτά, καὶ ἰδίως τῆς Ἰάθας· εἰσῆλθῃ δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλιάν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἐπίσης εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Τρέφονται δὲ συνήθως μὲ θαλάσσια φυτὰ, σκώληκας καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΩΠΟΥ ἈΡΤΟΥ.

Πολλοὶ παραπονοῦνται ὅτι ὁ νωπὸς ἄρτος εἶναι βλαβερὸς, ὀλίγοι δὲ μὴ γνωρίζουν τὸ ἀληθὲς αἷτιον τῆς βλάβης. Τὰς νοσώδεις συνεπειάς δὲν ἐπιφέρει ἡ χημικὴ σύνθεσις, ἀλλ' ἡ μηχανικὴ ἐνέργεια αὐτοῦ. Ὁ νωπὸς ἄρτος ἐπιδέχεται μεγίστην πίεσιν, καὶ διὰ τοῦτο σπανίως μασᾶται ἱκανῶς· καταπίνεται μὲ εὐκολίαν καὶ πάμπολυς, ἔπειτα δὲ μὲ ἴσῃν εὐκολίαν ἐκτείνε-

ται ἀπορροφῶν τὰ ἐν τῇ στομάχῳ ὑγρά· ἐπομένως τὸ ὄργανον τοῦτο, αἰφνιδίως καὶ καθ' ὑπερβολὴν διατεινόμενον, οὐ μόνον πάσχει αὐτὸ, ἀλλὰ θλίβει καὶ τὰ γειτονικά αἱματοφόρα ἀγγεῖα, ὥστε οὐσιωδῶς ἐμποδίζει τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν· ἐντεῦθεν τὰ θεινὰ ἀποτελέσματα τοῦ νωποῦ ἄρτου.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΣΙΝΩΝ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

Ἐν τῇ παρούσῃ πραγματεῖᾳ σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν διὰ τῆς φαντασίας τὸν κάτοικον τῆς Κίνας καὶ σκιαγραφήσωμεν ἐλίγας ἐκ τῶν πολλῶν δεισιδαιμονιῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι προσκεκολλημένος. Καὶ πρῶτον θέλομεν ἀναφέρει μίαν ἐξ αὐτῶν, ἣς τὸν παρακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἐξασκεῖ ἐπιβρόχῃ ἐπὶ παντός ἀτόμου ἐν Κίνα—δηλ. τὴν *παράτηρησιν τῶν ἡμερῶν*. Ἐκάστη οἰκογένεια κέκτῃται ἐν ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι σαφῶς σεσημειωμένα αἱ αἵσαι καὶ ἀποφράδες ἡμέραι, ἐκ δὲ τῶν 365 ἡμερῶν τοῦ ἔτους, 180 σημειοῦνται ὡς ἀπαίσιαι.

Εἰς τοιοῦτον μέγαν ἀριθμὸν ἡμερῶν οὐδόλως παράδοξον, ὅτι πολλὰ συμβαίνεισι δυστυχήματα, ὡς καὶ πολλὰ γεννήσεις· μία δὲ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς λύπης τῶν Σινῶν εἶναι, ὅτι οὐδὲν εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσι τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς των!

Τὸ πρῶτον ἐνδιαφέρον γεγονός, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ βρέφους, εἶναι ὅτι ἡ πρώτη σταγὼν τοῦ εἰς αὐτὸ χορηγούμενου γάλακτος πρέπει νὰ προσέλθῃ ἐξ ἄλλου οἴκου· οὕτως ἡ μήτηρ θήλειος βρέφους ἀναλαμβάνει τὴν διατροφήν ἄρρενος, ἡ δὲ μήτηρ ἄρρενος τὴν τοῦ θήλειος. Τοῦ ἐθίμου ὅμως τούτου ὁ λόγος φαίνεται λίαν σκοτεινὸς καὶ δυσεξηγητός.

Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν λαμβάνει χώραν ἡ πρώτη εἰδωλοκρατικὴ τελετὴ. Δύο μεγάλα καὶ δέκα μικρὰ ἀγγεῖα μὲ ὀρύζιον, καὶ τινα ὀσπρία κεῖνται πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ βρέφους ὡς προσφορά, λύχνου δὲ καὶ λιβάνου καίουσιν. Ἡ συνεχόμενη μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης ἰδέα εἶναι, ὅτι σμῆνος πνευμάτων εἶναι συνηθροισμένα ἀναμένοντα τὴν κατάλληλον περίστασιν, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς ἀνθρώπινον σῶμα· ἐπειδὴ δὲ μόνον ἐν δυνάτει νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ βρέφει, ἡ ἑορτὴ αὕτη τελεῖται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξιλεώσῃ τὰ ἀπαίσια πνεύματα, καὶ τὰ παραπεισῇ, ὅπως διασκορπισθῶσιν ἡσυχῶς πρὸς ἀναζήτησιν ἄλλης κατοικίας! Εὐτυχῆς ἡ ἰδέα αὕτη διὰ τὴν μητέρα! Ἡ ψυχὴ τοῦ βρέφους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦδη ἔδωκεν αὕτη ὑπαρξίν, δὲν εἶναι πρόσφατον δῶρον τοῦ Δημιουργοῦ, ἀλλὰ πνεῦμα, ὅπερ ἐνδεχόμενον νὰ ἐνεφώλευσεν εἰς τι ζῶον ἢ εἰς πολλὰ ζῶα διαδοχικῶς,

καὶ τὸ ὁποῖον δι' ἰδίας πίστεως αὐτοῦ ἢ ἄλλης τινὸς κτηνώδους ἀρετῆς, ἡξιώθη τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἀνθρώπινον σῶμα. Τὰ μεγάλα ἀγγεῖα τῆς ὀρύξης προσφέρονται (μετὰ τὴν ἑορτὴν) εἰς τὰς γειτονίσσας, αἵτινες δὲν ἠυλογήθησαν μὲ τεκνοποιίαν, πιστεύεται δὲ, ὅτι ἡ βρώσις αὐτῆς ἐπιφέρει τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Τὰ μικρὰ ἀγγεῖα διανέμονται μετὰ τῶν γειτονικῶν βρεφῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀσφαλίσωσι φιλικὰ αἰσθήματα καὶ ἁρμονίαν μετὰ τοῦ νεογεννηθέντος ξένου καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ. (Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ὅστις φέρεται ἀπατηλῶς πρὸς τοὺς ἄλλους γίνεται αἷσιος τῶν ἰδίων αὐτοῦ κακῶν.

— Δὲν εἶναι τόσον λυπηρὸν νὰ πάσχῃ τις ἀπὸ τοὺς ἰδίους του συγγενεῖς.

— Ὁ Διογένης ἐρωτηθεὶς ποῖος αἶνος ἦτο ὁ καλλίτερος, «Ὁ ξένος,»—εἶπεν.

— Βίας ὁ φιλόσοφος ἰδὼν εὐπορον φυλάργυρον, εἶπε, «Δὲν ἔχει οὗτος τὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἡ περιουσία αὐτόν.»

— Προσπάθει νὰ εἰρηνεύῃς μὲ ὅλους, ἰδίως ὅμως μὲ τὴν συνεξήσιν σου.

— Ἀνθρώπον παρόντα μῆτε νὰ κατηγορῇς, μῆτε νὰ ἐπαινῇς, διότι ἐκεῖνο μὲν θὰ τὸν κάμῃ ἐχθρὸν, τοῦτο δὲ τὸν κολλαέσει.

— Κάλλιον νὰ ὑποφέρῃ τις ἀγαθοποιῶν, ἢ νὰ εὐτυχῇ ἀδικῶν καὶ κακοποιῶν.

— ΕΝ ΚΑΙΡῳ: ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ τὸ καλλίτερον μέσον νὰ ζεστάνῃ τις τοὺς πόδας ἢ τὴν ῥάχιν τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι διὰ σκακουλίων πεπληρωμένων μὲ λεπτὴν, στεγνὴν καὶ θερμὴν ἄμμον, ἀντὶ βουκαλίων ὕδατος, ἢ κεραμιδίων καὶ τούβλων.

— Οἱ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΟΙ εἰς τὴν Γερμανίαν σκληρύνουν τὰ ἀτσάλινα ἐργαλεῖα των πυρακτοῦντες αὐτὰ μέχρι λευκῆς πυρακτώσεως καὶ ἔπειτα βυθίζοντες αὐτὰ εἰς κοκκινωκέρι· μετὰ μίαν στιγμὴν ἐξάγουν αὐτὰ, τὰ θερμαίνουσαν καὶ τὰ βουτῶν ἐκ νέου εἰς τὸν κηρὸν· ἀφοῦ δ' ἐπαναληφθῇ τοῦτο ἐπὶ τινος φορᾶς, τὸ ἀτσάλι γίνεται σκληρὸν ὡς ἀδάμας· μετὰ τοῦτο ἀλείφουν αὐτὰ μὲ ἔλαιον τερεβίνθους καὶ οὕτω τὰ καθιστοῦν ἱκανὰ νὰ χαράττουν τὰ σκληρότατα μέταλλα.

Ὁ ἥλιος τὸ βῆμά του στὴν δρόσον ὅταν στρέφῃ.

Ἐτοὺς οὐρανούς ὅπισω του ἀφίνει χρυσὰ νεφρ.

Καὶ οἱ φιλότιμοι θνητοὶ πρὶν εἰς τὴν γῆν μας δάσουν,
ΦΩΣ χρεωστοῦν ἀθάνατον ὅπισω των ν' ἀφήσουν.

Εἰδοποιήσεις.

 Παρακαλοῦνται οἱ γράφοντες πρὸς τὴν Διεθνήσαν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν νὰ γράφουν τὸ ὄνομα των καθαρά, διότι πολλῶν ταῖς μονοκονδυλίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγνώσωμεν, καὶ τὰς ῥίπτωμεν εἰς τὰ σκληρὰ χαρτιά.